

skud har saa mange af Sambandspartiet stemt, at dette har faaet et stort Flertal i Lagtinget. Derfor tillader jeg mig at sige, at den eneste Maade, man kan fortolke Afvisningen af at ville anbefale den danske Rigsdags Tilskud paa, er som et indre Ønske om ikke fra Sambandets Side at gaa imod de Herrer Efferse og Samuelsen paa begge Punkter og derved søge at bringe Sambandspartiet i en nogenlunde passende Stilling overfor dets to Førere.

Men endelig skal jeg navnlig fremhæve, at det vil fra den danske Rigsdags Side faa en Karakter af Smaalighed, hvis man nægter Tilskuddet nu. Det ærede Medlem Hr. Samuelsen har hæftet sig flere Gange ved, at Højskolen ikke har tilstrækkelig mange Elever, men jeg gør opmærksom paa, at den, siden den fik Statstilskuddet, har haft et tilstrækkeligt Antal Elever i 1916, 1917, 1918, 1919, 1920, 1921 og 1922, og at den har haft et tilstrækkeligt Elevantal i 1925 og 1926 til at faa det. Naar den ikke kan faa det nu for 1926—27 efter Højskoleloven, er det, fordi der kræves et vist Elevantal to Aar i Træk, og Højskolen har haft det Uheld at virke paa Færøerne under en økonomisk Krise, som i to enkelte Aar, i 1923 og 1924, satte Elevernes Tal ned. Hvis vi da nu vilde benytte denne Lejlighed til at sige: Først naar du igen er kommet ind — altsaa næste Aar, hvor den paa ny automatisk glider ind blandt de berettigede —, vil vi være med dertil, saa vilde vi handle anderledes overfor den færøske Højskole, end vi tidligere har gjort overfor Højskoler, som virkede hernede, hvor vi i saadanne ekstraordinære Tilfælde har sagt, at i en Overgangstilstand vilde vi hjælpe dem. Den høje Rigsdags Flertal gjorde det i Fjor, jeg haaber, at den høje Rigsdags Flertal vil gøre det samme i Aar og dermed udtale et Ønske om at støtte denne Højskole, som virker i den danske Højskoles Aand, over hvis Kateder Grundtvigs Billede hænger, som lærer Dansk paa en saadan Maade, at Eleverne deroppe kan sige, at her er det Sted, hvor det danske og det færøske Sprog lever i den bedste og fredeligste Forstaaelse med hinanden, en Højskole, hvis hele Indretning er afpasset efter den danske Folkehøjskoles Kaar, og som paa ingen Maade ønsker at afholde Færingerne fra ogsaa at søge danske Højskoler. Jeg har ogsaa hørt en Udtalelse af en af Højskolernes Forstandere om, at han med den største Glæde ser paa, at Elever deroppefra ogsaa gaar hened til den danske Højskole.

Alle Hensyn, Lagtingets Stilling, som paa ingen Maade kan siges at være klar, de

ganske særlige økonomiske Omstændigheder, som i en kortvarig Periode har ført denne Skole udenfor de Vilkaar, den danske Højskolelov bestemmer, alt dette gør, at jeg meget indtrængende anbefaler, at man her tager sin Stilling til Sagen ud fra Ønsket om ikke at vise sig uvilligere overfor denne Højskole, end vi har gjort overfor tilsvarende Skoler hernede.

Hauge: Den højtærede Undervisningsminister gik imod det stillede Ændringsforslag med den Begrundelse, at Færøernes Højskole ikke er en Højskole, der kan virke efter den Idé, hvorefter Højskolerne i al Almindelig virker; den kunde ikke blive det, som Højskolerne skulde være: en Vækkelsesskole, en Skole, der virkede navnlig ved Foredrag og Fællessang; den kunde ikke blive det, fordi der er for faa Elever paa Skolen. Nu er det jo rigtigt nok, at Højskolerne, navnlig i tidligere Tid, har virket ved, at der er holdt Foredrag og sunget meget dér, de har været Vækkelsesskoler; men vi ved alle, at efterhaanden er Højskoleundervisningen kommet ind i andre Baner, og at mange af vore Højskoler, ikke mindst de bitte smaa, har mattet ændre hele deres Form for Undervisning, har maattet tage den praktiske Undervisning op. Det maa sikkert ogsaa den færøske Højskole, i hvert Fald i nogen Maade, gøre. Derfor kan jeg heller ikke erkende, at den højtærede Minister har Ret i den Betragtning, han gjorde gældende, at fordi der er forholdsvis faa Elever paa den færøske Højskole, kan man ikke give den et Statstilskud midlertidig, saa at den kan komme over de Vanskeligheder, den er i nu. Den vilde saamænd ikke, selv om den havde det tilstrækkelige Elevantal i Henhold til Højskoleloven, kunne virke saaledes, som de større Højskoler i den øvrige Del af Danmark har kunnet. Dertil vilde der aldrig blive Elever nok paa Færøerne.

Desuden begrundede den højtærede Undervisningsminister sin Modstand mod Ændringsforslaget med, at det ikke var anbefalet af Lagtinget. Lagtinget har ikke kunnet anbefale, at Staten yder et ekstraordinært Tilskud. Hertil vil jeg nu sige, at hvis man vil anstille en Sammenligning mellem Lagtinget og vore Aamtsraad — en Sammenligning, som paa visse Omraader meget vel kan gøres uden at saare hverken Aamtsraadene eller Lagtinget —, vil den højtærede Undervisningsminister vide, at vore Aamtsraad i tidligere Tid har stillet sig yderst uvilligt overfor Højskolen her i Danmark, uden at den danske Rigsdag har taget